

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2005. július 5.*

A T-117/05. R. sz. ügyben,

Andreas Rodenbröker (lakóhelye: Hövelhof [Németország] és 81 további felperes, akiknek a neve a jelen végzés mellékletében szerepel, képviselőjük: H. Glatzel ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: M. van Beek és B. Schima, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az atlanti bioföldrajzi régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó jegyzékének elfogadásáról szóló, 2004. december 7-i 2004/813/EK bizottsági határozat (HL L 387., 1. o.) végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem tárgyában

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍROSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér és az ideiglenes intézkedés iránti kérelem alapját képező tényállás

- 1 1992. május 21-én a Tanács elfogadta a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelvet (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. kötet, 2. fejezet, 102. o., a továbbiakban: irányelv).
- 2 2. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv célja, hogy a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelmével hozzájáruljon a biológiai sokféleség biztosításához a tagállamok EK-Szerződés hatálya alá tartozó területén.

- 3 Az irányelv 2. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az annak megfelelően hozott intézkedések célja a közösségi érdekeltségű természetes élőhelyek, valamint vadon élő állat- és növényfajok kedvező védeltségi helyzetének fenntartása illetve helyreállítása.
- 4 Az irányelv hatodik preambulumbekzdése értelmében ahhoz, hogy gondoskodni lehessen a közösségi érdekeltségű természetes élőhelyek és fajok kedvező védeltségi állapotának helyreállításáról, illetve fenntartásáról, különleges természetmegőrzési területeket (a továbbiakban: KTMT) kell kijelölni egy egységes európai ökológiai hálózat előre meghatározott ütemtervnek megfelelő létrehozása érdekében.
- 5 Az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében ez a – Natura 2000 elnevezésű – hálózat a tagállamok által a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelvnek (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.) megfelelően minősített különleges természetvédelmi területeket (a továbbiakban: KTVT) is magában foglalja.
- 6 Az irányelv 1. cikkének 1) pontja értelmében a KTMT olyan „közösségi jelentőségű és a tagállamok által törvényi, közigazgatási és/vagy szerződéses aktus útján kijelölt természeti terület, amelyben meghozták a szükséges intézkedéseket azon természetes élőhelyek és/vagy fajok populációinak kedvező védeltségi helyzetének helyreállítására illetve fenntartására, amelyek céljára a természeti területet kijelölték”.
- 7 Az irányelv 4. cikke a KTMT-k kijelölésére három szakaszból álló eljárást ír elő. E rendelkezés (1) bekezdése értelmében minden egyes tagállam jegyzéket nyújt be, amelyben feltünteti az I. mellékletben felsorolt természetes élőhelytípusokat, illetve hogy az irányelv II. mellékletében felsorolt őshonos fajok közül melyek fordulnak ott elő. Az irányelvről szóló értesítést követő három éven belül a jegyzéket az egyes természeti területekre vonatkozó tájékoztatással együtt meg kell küldeni a Bizottságnak.

- 8 Az irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében az irányelv III. mellékletében meghatározott követelmények alapján a Bizottság – a tagállamokkal egyetértésben – az általuk készített jegyzékek felhasználásával összeállítja a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékének tervezetét. A közösségi jelentőségüként kiválasztott területek jegyzékét a Bizottság az irányelv 21. cikkében előírt eljárás alapján állapítja meg. Az irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében ezt az irányelvről szóló értesítéstől számított hat éven belül kell elkészíteni.
- 9 Az irányelv 4. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy valamely közösségi jelentőségű természeti terület ugyanezen rendelkezés (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban történő jóváhagyása után az érintett tagállam a lehető leghamarabb – de legkésőbb hat éven belül – KTMT-vé nyilvánítja az érintett területet, és meghatározza annak különös fontosságát annak alapján, hogy az egyes természeti területek mennyire fontos szerepet töltenek be az I. mellékletben felsorolt természetes élőhelytípusok, illetve a II. mellékletben felsorolt fajok kedvező védettségi állapotának biztosításával történő fenntartása vagy helyreállítása, valamint a Natura 2000 hálózat egységessége szempontjából, figyelembe véve továbbá, hogy milyen mértékben fenyegeti a károsodás vagy a pusztulás veszélye az egyes természeti területeket.
- 10 Az irányelv 4. cikkének (5) bekezdése kimondja, hogy amint valamely természeti területet felvettek a közösségi jelentőségű területek bizottsági jegyzékébe, a 6. cikk (2), (3) és (4) bekezdését kell rá alkalmazni.
- 11 Az irányelv 6. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok megállapítják a [KTMT-k] védelméhez szükséges intézkedéseket, megfelelő esetben beleértve a kifejezetten az egyes természeti területekre kidolgozott vagy más fejlesztési tervek részét képező intézkedési terveket, továbbá olyan törvényi, közigazgatási, vagy szerződéses aktusokat is, amelyek az adott természeti területen megtalálható, I. mellékletben szereplő természetes élőhelytípusok, illetve II. mellékletben szereplő fajok ökológiai szükségleteinek megfelelnek.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a [KTMT-ken] található olyan természetes élőhelytípusok és olyan fajok élőhelyei károsodásának és megzavarásának megakadályozására, amelyek céljára az egyes területeket kijelölték, amennyiben a zavarás mértéke ezen irányelv céljaira tekintettel jelentős hatással lehet.

(3) Figyelembe véve az adott természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzéseket, megfelelő vizsgálatot kell folytatni minden olyan terv vagy program hatásait illetően, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, de akár önmagában, akár pedig más terv vagy program részeként valószínűleg jelentős hatással lesz arra. A természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának eredményét figyelembe véve, továbbá a (4) bekezdés rendelkezéseinek értelmében az illetékes nemzeti hatóságok csak azután hagyják jóvá az érintett tervet vagy programot, ha megbizonyosodtak arról, hogy az nem fogja hátrányosan befolyásolni az érintett természeti terület épségét, és miután – adott esetben – kikérték a lakosság véleményét is.

(4) Amennyiben a természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának kedvezőtlen eredménye ellenére valamely elsődlegesen fontos, társadalmi vagy gazdasági jellegű közösségi érdekre figyelemmel – alternatív megoldás hiányában – mégis végre kell hajtani egy tervet vagy programot, a tagállam minden szükséges kiegyenlítő intézkedést megtesz a Natura 2000 általános egységességének megóvása érdekében. A tagállam az elfogadott kiegyenlítő intézkedésekről értesíti a Bizottságot.

Amennyiben az érintett természeti terület elsődleges fontosságú természetes élőhelytípust foglal magában és/vagy veszélyeztetett faj élőhelyeül szolgál, kizárólag az emberi egészséggel, a közbiztonsággal vagy a környezet szempontjából elsődlegesen fontos előnyökkel kapcsolatos, továbbá – a Bizottság véleménye szerint – a közérdek kényszerítő indokain alapuló szempontokat lehet érvényesíteni.”

12 Az irányelv 7. cikke kimondja, hogy az irányelv „alkalmazásának napjától” a 79/409/EGK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének első mondatából eredő kötelezettségek helyébe az irányelv 6. cikkének (2), (3) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségek lépnek.

13 A DE4118401 Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald terület a 79/409 irányelv alkalmazásában védett területnek minősül.

14 Az irányelv értelmében az atlanti bioföldrajzi régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó jegyzékének elfogadásáról szóló 2004. december 7-i 2004/813/EK bizottsági határozatot (HL L 387., 1. o., a továbbiakban: vitatott határozat) az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének harmadik alpontja alapján fogadták el. E jegyzék az alábbi három területet foglalja magában:

– DE4117301 Sennebäche;

– DE4117302 Holter Wald;

– DE4118301 Senne mit Stapelager Senne.

Eljárás és a felek kereseti kérelmei

15 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához benyújtott kérelemben Andreas Rodenbröker és 81 további felperes, akiknek a neve jelen végzés mellékletében szerepel, az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján 2005. március 9-én keresetet nyújtottak be a vitatott határozat megsemmisítése céljából.

16 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 104. cikke, valamint az EK 242. és az EK 243. cikk alapján 2005. március 25-én benyújtott külön iratban a felperesek előterjesztették a jelen – ideiglenes intézkedés iránti – kérelmet.

17 Kérelmük alapján a felperesek hat csoportba tartoznak:

- Andreas Rodenbröker, Bernhard Bröckling, Johannes Bröckling, Hedwig Bröckling, Josef Flüter, Karl-Heinz Fritze, Heinz Göke, Alwine Griffiths, Dieter Johannesmeier, Reinhard Jostwerner, Meinolf Kirchhoff, Ursula Klausfehring, Gerhard Korsmeier, Raimund Korsmeier, Mike Leuschner, Jürgen Linse, Martin Steffens, Hartwig Pollmeier, Anton Rampsel, Irene Rampsel, Franz-Josef Regenhard, Johannes Relard, Karl-Heinz Relard, Hubert Rodehutsord és Heinz Schlotmann (a továbbiakban: a Haustenbach mentiek);

- Norbert Altemeyer, Beate Beckamnn, Gerhard Benteler, Rainer Benteler, Carl-Stefan Biermeier, Josef Biermeier, Manfred Block, Ludwig Brinkmann, Karl-Heinz Deppe, Friedhelm Dirks, Siegfried Engeln, Wilhelm Ennekens, Johannes Evers, Elke Furlkröger, Reinhard Furlmeier, Andreas Gutsche, Franz Hachmann, Heinz Meermeier, Barbara Meermeier, Heike Meuser, Ferdinand Brock, Maria Brock, Monika Plasshenrich, Heinrich Plasshenrich, Manfred Jürgenliemke, Ludwig Teichmann, Ute Teichmann, a Senne Großwild Safari-Land Gmbh, Renate Henning, Udo Henning, Karl-Heinz Kleinemeier, Hubert Sander és Elisabeth Kipshagen (a továbbiakban: a Furlbach mentiek);

- Meinolf Benteler, Richard Berens, Hans-Josef Joachim, Inge Jostameling, Rudolf Jürgenliemke, Edmund Jürgenliemke, Kunigunde Jürgenliemke, Franz-Josef Kipshagen, Heidrun Kreyer, Werner Lienen, Ulrich Wend, Monika Winter, Christiane Füchtebauer és Frank Röllke (a továbbiakban: a Wehrbach és a Wapelbach mentiek);

RODENBRÖKER ÉS TÁRSAI KONTRA BIZOTTSÁG

- Gabriele Berenbrinker, Josef Delker, Josef Dresselhaus, Norbert Hunke, Heribert Rodenbecken-schnieder és Josef Ewers (a továbbiakban: a Rodenbach, a Rodenbach és Wapelbach, illetve a Nördliche Moosheide mentiek);
- a Gemeinde Hövelhof (a továbbiakban: település);
- a Bussemas & Pollmeier Gmbh & CO. KG, Reinhard Goldkuhle és Meinolf Maasjost (a továbbiakban: a Holter Wald mentiek).

18 Jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmükben a felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a következőkre:

- egyrészt az alapügyben való határozathozatalig függessze fel a vitatott határozat végrehajtását a DE4117301 Sennebäche, DE4118301 Senne mit Stapelager Senne, DE4118401 Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald és DE4117302 Holter Wald területek (a továbbiakban: vitatott területek) besorolására vonatkozó részben;
- másrészt értesítse a Németországi Szövetségi Köztársaságot a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztéséről a vitatott területekre vonatkozóan;
- harmadrészt ő viselje a költségeket.

- 19 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2005. április 13-án benyújtott írásbeli észrevételeiben a Bizottság lényegében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság a keresetet, mint elfogadhatatlant, utasítsa el, és a költségekről ne határozzon.
- 20 2005. április 21-én a felperesek saját kezdeményezésükre benyújtották az Elsőfokú Bíróság hivatalához a Bizottság észrevételeire adott észrevételeiket.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság elnöke 2005. április 21-i határozatával a felperesek kiegészítő észrevételeit az iratokhoz csatolta, majd felhívta a Bizottságot, hogy 2005. április 29-e előtt nyújtsa be az arra adott új észrevételeit.
- 22 2005. április 27-én a Bizottság arról tájékoztatta az elnököt, hogy a felperesek kiegészítő észrevételeivel kapcsolatban nincs észrevétele.

Indokolás

- 23 Egyrészt az EK 242. és az EK 243. cikk együttes olvasatából, valamint az EK 225. cikk (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja, illetve szükség esetén ideiglenes intézkedést rendelhet el.
- 24 Az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-a kimondja, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem megjelöli a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi okokat, amelyek valószínűsítik (*fumus boni iuris*) a

kért ideiglenes intézkedés szükségességét. E feltételek konjunktívák, vagyis ha azok egyike nem teljesül, az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani (a Bíróság elnöke C-268/96. P(R). sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja).

- 25 Tekintettel az iratok tartalmára, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, minden szükséges adattal rendelkezik ahhoz, hogy határozzon a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelemről, anélkül hogy szükségesnek látná a felek szóbeli érveléseinek előzetes meghallgatását.

A felek érvei

Az elfogadhatóságról

- 26 A felperesek egyrészt kifejtik, hogy a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmük az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-ában foglalt valamennyi feltételnek eleget tesz, másrészt az alapügyben benyújtott kereset elfogadható. Ez utóbbival kapcsolatban a felperesek előadják, hogy az ingatlanra vonatkozó tulajdonjogaikat a vitatott határozat közvetlenül és személyükben érinti, és hogy azt nem lehet előkészítő intézkedésnek minősíteni. Álláspontjuk szerint a vitatott határozat közzététele éppen ellenkezőleg a Bizottság azon szándékát támasztja alá, hogy e határozatnak kötelező joghatást biztosítson.
- 27 Közvetlen érintettségükkel kapcsolatban a felperesek előadják, hogy a szóban forgó közösségi rendelkezések végrehajtása semmilyen mérlegelési jogkört nem tesz lehetővé. Azok joghatása automatikusan és kizárólag a közösségi jogból ered. A felperesek szerint ez az automatikus jelleg magából az irányelvből, illetve az annak átültetésére hozott nemzeti jogszabályokból is egyértelműen kitűnik, amely utóbbiak alapvetően nem különböznek a közösségi rendelkezésektől.

- 28 Ugyanis az irányelv 4. cikkének (5) bekezdéséhez, különösen pedig az irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében említett természetes élőhelytípusok és fajok élőhelyei károsodásának tilalmához fűzött joghatások, illetve a terveknek és programok területre gyakorolt hatása vizsgálatának az irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében előírt követelménye már jó ideje közvetlenül alkalmazandó a felperesek földjére. Az e földekre vonatkozó tervekkel és programokkal kapcsolatban ez utóbbi rendelkezés értelmében a felperesek kötelesek a nagymértékben kedvezőtlen hatások kizárása céljából megfelelő hatásvizsgálatot készíteni. Ha e hatások kizárása nem volna lehetséges, az irányelv 6. cikkének (4) bekezdése értelmében kötelesek kiegyenlítő intézkedéseket hozni.
- 29 Mindezen felül a felperesek állítása szerint az irányelv 6. cikke nem korlátozza a károsodások tilalmának alkalmazását, illetve a KTMT-n vagy a KTVT-n található termőföldingatlanra gyakorolt hatások megfelelő vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget, hanem e területek környékét is védeni kívánja. Ebből következően valamennyi termőföldingatlanjuk az irányelv hatálya alá tartozik.
- 30 Ezzel kapcsolatban a felperesek Manfred Jürgenliemke példáját hozzák fel, aki egyike a Furlbach mentieknek. Ő, mint a felperesek egyike, megkapta a vitatott területektől mintegy 85 méterre délre található földjén építendő lakóingatlan építési engedélyére vonatkozó kérelmére az illetékes nemzeti hatóság határozatát. Az illetékes nemzeti hatóság határozata értelmében tilos minden olyan cselekmény, amely védett terület lerombolásához, megkárosításához, megváltoztatásához, tartós megzavarásához vagy károsodásához vezethet.
- 31 A felperesek végül kijelentik, hogy az irányelv 6. cikkének szövege e rendelkezés alkalmazásában semmilyen különbséget nem tesz a dologi jog, – például a tulajdonjog – és a – például bérleti szerződésen alapuló – kötelmi igény között. A felperesek azt állítják, hogy a vitatott határozat azonos módon érinti a bérlőket és a tulajdonosokat.

- 32 A felperesek – személyükben való érintettségüket illetően – kijelentik, hogy ennek a körülménynek eleget tesznek, mivel a vitatott területek megkülönböztethetőek a vitatott határozatban szereplő többi területtől, ugyanis csak azok nem tesznek eleget az irányelv előírásainak. A felperesek szerint ez a személyükben való érintettség nemcsak a tulajdonosokat érinti, hanem a bérlőket, a települést és a Holter Wald mentieket is.
- 33 Válaszában a Bizottság kifejti, hogy a jelen kérelmet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel egyrészt nem tesz eleget az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-ában foglalt követelményeknek, másrészt a vitatott határozat megsemmisítése iránti kereset – amelyre a jelen kérelem irányul – önmagában is nyilvánvalóan elfogadhatatlan. Ugyanis a település kivételével egyetlen felperest sem érint közvetlenül a vitatott határozat. Őket egyébként ugyanez a határozat személyükben sem érinti.
- 34 Az eljárási szabályzat 104. cikkében foglalt feltételeket illetően a Bizottság álláspontja szerint a határozat megtámadott része és annak rájuk gyakorolt állítólagos kihatása közötti kapcsolatra nézve a felperesek nem adnak elő bizonyítékot. A Bizottság úgy véli, hogy mivel az ideiglenes intézkedés iránti kérelem nem tartalmazza ezt az összefüggést, az alapján nem lehetséges a felperesek eljárásához fűződő érdeke fennállásának megállapítása. A Bizottság álláspontja szerint ez a hiányosság az eljárási szabályzat 104. cikkében előírt feltételek megsértését jelenti.
- 35 A Bizottság fenntartja, hogy a határozatnak a DE4118401 területre vonatkozó joghatására hivatkozó felperesek keresete egyértelműen elfogadhatatlan, mivel e terület a vitatott határozat mellékletében nem szerepel.
- 36 Egyebekben a Bizottság előadja, hogy a kereset alapján nem azonosítható, kik azok a Haustenbach mentiek, akik a vitatott határozatban szereplő DE4118301 területen található ingatlanjaik helyzete miatt közvetlenül érintettek, és kik azok, akik a

– vitatott határozatban nem szereplő – DE4118401 területen található ingatlanjaik helyzete miatt érintettek közvetlenül. E körülmények alapján a Bizottság megállapítja, hogy nem lehetséges egyértelműen megállapítani, hogy kik azok a Haustenbach mentiek, akiknek az alapügyben keresetőségi joga van.

- 37 Az irányelv 7. cikke értelmében az irányelv átültetésének napjától, illetve – amennyiben az későbbi időpontra esik – azon időponttól számítva, amikor a tagállam a 79/409 irányelv értelmében végrehajtja, illetve elismeri a besorolást, az irányelv 6. cikkének (2), (3) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségek alkalmazandóak. A Bizottság szerint a vitatott határozat nem bír a felperesekre nézve joghatással. Ebből következően téves a felperesek azon értelmezése, hogy az irányelvnek a DE4118401 területre történő alkalmazása a közösségi jegyzék elfogadásakor történt meg.
- 38 A felperesek keresetőségi jogával kapcsolatban a Bizottság elsőként azon a véleményen van, hogy a felperesek – a települést kivéve – nem közvetlenül érintettek.
- 39 A Bizottság kiemeli, hogy különbséget kell tenni aközött, hogy a szóban forgó rendelkezések közvetlenül alkalmazandóak-e, illetve hogy azok közvetlenül érintenek-e magánszemélyeket. Jelen esetben az irányelvnek a vitatott határozattal együtt értelmezett rendelkezései olyanok, hogy azok közvetlenül eljárásra kötelezik a nemzeti hatóságokat.
- 40 A Bizottság hozzáteszi, hogy a döntő szempont e tekintetben a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörének megléte vagy annak hiánya, mivel a közvetlen érintettség csak e jogkör hiánya esetén állhat fenn.

- 41 Ezzel kapcsolatban a Bizottság fenntartja, hogy az irányelv 6. cikkének (2) bekezdése előírja a terület károsodásának és megzavarásának megakadályozását. Ugyanezen irányelv 6. cikkének (3) és (4) bekezdése a területet valószínűleg érintő tervekre és programokra engedélyezési eljárást ír elő. Mindkét esetben tagállamoknak és nem magánszemélyeknek előírt kötelezettségről van szó.
- 42 Elsőként az irányelv 6. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatban e rendelkezés előírja, hogy a tagállamok tegyék meg a szükséges intézkedéseket a KTMT-ken található olyan természetes élőhelytípusok és olyan fajok élőhelyei károsodásának és megzavarásának megakadályozására, amelyek céljára az egyes területeket kijelölték, amennyiben a zavarás mértéke az irányelv céljaira tekintettel jelentős hatással lehet.
- 43 A Bizottság szerint ez a rendelkezés legalább két pontban meghagyja a tagállamok mérlegelési jogkörét, elsőként annak eldöntésében, hogy a zavarásnak lehet-e jelentős hatása, másodsorban pedig a károsodás és a megzavarás megakadályozásához szükséges intézkedésekkel kapcsolatban. A Bizottság megállapítja, hogy amennyiben a tagállam nem élt mérlegelési jogkörével, lehetetlen megállapítani, hogy az érinti-e a felperesek jogi helyzetét, és ha igen, milyen mértékben.
- 44 Másodsorban a személyében való érintettséggel kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy a felperesek kötelesek bizonyítani, hogy helyzetük alapján az irányelv mindegyikőjüket külön-külön személyében érinti.
- 45 A Bizottság szerint nincs ilyen bizonyíték.

- 46 Ezzel kapcsolatban a Bizottság vitatja azt az érvelést, hogy az irányelv a bérlőket ugyanúgy érinti, mint a tulajdonosokat. A Bizottság megállapítja, hogy a felperesek által előadott szempontok szükséztűak, és egyébként sem tartalmaznak semmilyen érvelést a bérleti joggal rendelkező felperesek érintettségére vonatkozóan. A Bizottság ebből azt a következtetést vonja le, hogy nem lehet egyértelműen megállapítani, mely felperesek érintettek személyükben.

A sürgősségről

- 47 A felperesek álláspontja szerint a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztése nélkül őket súlyos és helyrehozhatatlan kár érné.

- 48 Először is a vitatott határozat sérti a felperesek tulajdonjogait, mivel a jövőben nem rendelkezhetnek szabadon földjükkel. A felperesek szerint – tekintettel a jelenlegi gazdasági helyzetre – hasznosítási szabadságukra való bármiféle – akár közvetlenül a károsodásnak az irányelv 6. cikke (2) bekezdésében előírt tilalmából, akár a hasznosítás korlátozásából eredő – kihatás azt eredményezheti, hogy a mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati, illetve akár a kisipari létesítmények többé nem lennének kifizetődőek, ezért fel kellene azokkal hagyni, ez pedig e tevékenységek eltűnéséhez és munkahelyek megszűnéséhez vezethet.

- 49 Másodsor a vitatott határozat sérti a település területrendezési hatáskörét, amelyet a német alkotmányjog véd.

- 50 Harmadszor a felperesek álláspontja szerint a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztése a későbbi eljárásokra tekintettel nélkülözhetetlen ahhoz, hogy bizonyítékokat nyújthassanak be arra vonatkozóan, hogy a védett állat- és növényfajok ténylegesen nincsenek jelen a vitatott területeken.
- 51 A Bizottság úgy véli, hogy a felperesek első két érve túl általános, elméleti és nélkülözi a konkrétumokat, ráadásul semmilyen bizonyíték nem támasztja azokat alá.
- 52 A felperesek harmadik és az utolsó érvével kapcsolatban a Bizottság álláspontja az, hogy azok az alapeljárásban szolgálhatnak bizonyítékként, azonban az érvelésből nem tűnik ki, hogy szükség volna a kért sürgősségre.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

Az elfogadhatósággal kapcsolatos előzetes észrevételek

- 53 Elsőként emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-ában előírt feltételekből következően a kérelem alapjául szolgáló lényeges ténybeli és jogi körülményeknek összefüggően és érthetően ki kell tűnniük az ideiglenes intézkedés iránti kérelem szövegéből (az Elsőfokú Bíróság elnöke T-306/01. R. sz., Aden és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 2002. május 7-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-2387. o.] 52. pontja és T-303/04. R. sz., European Dynamics kontra Bizottság ügyben 2004. november 10-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-3889. o.] 63. és 64. pontja).

54 Jelen esetben meg kell állapítani, hogy – mint arra a Bizottság is helyesen rámutat – a kérelem kevés olyan adatot tartalmaz, amelyből az ideiglenes intézkedésről határozó bíró meg tudná vizsgálni, hogy a kért intézkedések végrehajtása egyértelműen indokolt-e. Ugyanakkor a nem egyértelmű szövegezés és a zavaros fogalmazás ellenére a kérelem több olyan jogalapot és érvet is tartalmaz, amelynek célja annak alátámasztása, hogy a *fumus boni iuris* és a sürgősség feltétele teljesül, amely alapján a Bizottság előterjeszthette észrevételeit, és amely alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró határozatot hozhat. E körülmények között az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-ában előírt feltételek nem teljesítésére hivatkozással nem lehet a kérelem elfogadhatatlanságát megállapítani.

Az alapügy keresetének elfogadhatóságáról

55 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az alapügyben eljáró bíróság előtti kereset elfogadhatósága fő szabály szerint nem vizsgálható az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban, mivel ez az alapügy érdemi elbírálását befolyásolná. Ha azonban – mint jelen esetben – az ideiglenes intézkedés iránti kérelem alapjául szolgáló alapügy keresetének nyilvánvaló elfogadhatatlanságára hivatkoznak, meg kell állapítani, hogy vannak-e olyan adatok, amelyekből egyértelműen következtetni lehet a kereset elfogadhatóságára (az Elsőfokú Bíróság elnöke T-1/00. R. sz., Hözl és társai kontra Bizottság ügyben 2000. február 15-én hozott végzésének [EBHT 2000., II-251. o.] 21. pontja és T-155/02. R. sz., VVG International és társai kontra Bizottság ügyben 2002. augusztus 8-án hozott végzésének [EBHT 2002., II-3239. o.] 18. pontja).

56 Az EK 230. cikkének negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy [...] indíthat eljárást a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti”. Még ha az EK 230. cikk negyedik bekezdése nem is említi kifejezetten az egyének által valamely irányelv megsemmisítése iránt indított keresetet, azonban az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy ez az egyetlen körülmény nem elegendő az ilyen kereset elfogadhatatlanná nyilvánításához (az Elsőfokú Bíróság T-135/96. sz., UEAPME kontra Tanács ügyben 1998. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2335. o.] 63. pontja és az

Elsőfokú Bíróság T-223/01. sz., Japan Tobacco és JT International kontra Parlament és Tanács ügyben 2002. szeptember 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3259. o.] 28. pontja).

- 57 Egyebekben az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely aktus akkor általános szabályozás, ha objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, valamint személyek általánosan és absztrakt módon meghatározható csoportjával szemben fejt ki joghatást (az Elsőfokú Bíróság T-482/93. sz., Weber kontra Bizottság ügyben 1996. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-609. o.] 55. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-113/99. sz., Galileo és Galileo International kontra Tanács ügyben 2000. december 15-én hozott végzés [EBHT 2000., II-4141. o.] 45. pontja).
- 58 Ugyanakkor nem zárható ki, hogy az olyan rendelkezés, amely jellegénél és hatályánál fogva általános jellegű, közvetlenül és személyében érintsen valamely természetes vagy jogi személyt (a Bíróság C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1853. o.] 19. pontja és C-451/98. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8949. o.] 46. pontja).
- 59 Egyebekben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a jogalany közvetlen érintettsége azt kívánja meg, hogy a kifogásolt közösségi intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a jogalany jogi helyzetére és ne hagyjon az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára mérlegelési lehetőséget, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és közties szabályok alkalmazása nélkül, egyedül a közösségi szabályozás alapján történik (lásd a Bíróság C-386/96. P. sz., Dreyfus kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2309. o.] 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint az Elsőfokú Bíróság T-139/02. sz., Institouto N. Avgerinopoulou és társai kontra Bizottság ügyben 2004. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-875. o.] 62. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 60 Az egyéni érdekekkel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az irányelvhez hasonló, általános hatályú jogi aktus csak akkor érinthet személyükben természetes vagy jogi

személyeket, ha őket ez egyedi tulajdonságaik vagy amiatt érinti, mert olyan helyzetben vannak, amely csak őrájuk és senki másra nem jellemző, valamint ez alapján őket határozat címzettjéhez hasonlóan egyediesíti (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1991. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2501. o.] 16. pontja, a fenti 58. pontban hivatkozott Codorniu kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 20. pontja, a fenti 58. pontban hivatkozott Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 49. pontja és C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-6677. o.] 36. pontja).

- 61 Egyébként ha valamely keresetet több felperes nyújt be, az csak akkor fogadható el, ha közülük legalább egyvalaki rendelkezik keresetőségi joggal. Ebben az esetben a többi felperes keresetőségi joga nem vizsgálendő (lásd értelemszerűen a Bíróság C-313/90. sz., CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben 1993. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-1125. o.] 30. és 31. pontját).
- 62 Jelen esetben külön kell vizsgálni egyrészt a Haustenbach mentiek, a Furlbach mentiek, a Wehrbach és a Wapelbach mentiek, a Rodenbach mentiek, a Rodenbach és Wapelbach mentiek, illetve a Nördliche Moosheide mentiek, valamint a Holter Wald mentiek (a továbbiakban: lakosok), másrészt a település helyzetét.
- 63 Elsőként – tekintettel a felek által előadott érvekre – komoly kétség merül fel annak lehetőségével kapcsolatban, hogy a vitatott határozat a lakosokat közvetlenül és személyükben érintené. A fenti 59. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a lakosoknak elsősorban azt kell bizonyítaniuk, hogy a vitatott határozat őket közvetlenül érinti. Vagyis jelen esetben az iratokból nem tűnik ki egyértelműen, hogy a vitatott határozat elfogadásának alapjául szolgáló irányelv semmilyen mérlegelési jogkört nem enged az irányelvet átültető szabályozás végrehajtásával megbízott német hatóságoknak.
- 64 Másodsorban a településsel kapcsolatban nem vitás, hogy azt a vitatott határozat közvetlenül érinti.

- 65 Mindebből következik, hogy a kereset elfogadható, ha a település be tudja bizonyítani, hogy a vitatott határozat valamely csak rá jellemző helyzet miatt érinti.
- 66 A település ugyanakkor nem ad elő bizonyítékot arra nézve, hogy a vitatott határozat csak rá és senki másra nem jellemző okokból érinti, amely rá kellően jellemző ahhoz, hogy személyében érintettnek lehessen tekinteni.
- 67 A kérelemben az e pontban előadott és valamennyi felperest egyaránt jellemző bizonyítékokkal kapcsolatban elsőként meg kell állapítani, hogy az a tény, hogy a vitatott határozatban szereplő területek közül állítólag csak a vitatott területek nem tesznek eleget az irányelvben előírt követelményeknek, még nem elegendő annak egyértelmű megállapításához, hogy a határozat a települést személyében érinti.
- 68 Másodsorban meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a település vagy hasonló jogi személy – mint a területén gazdasági jellegű kérdésekben hatáskörrel rendelkező szerv – gazdasági helyzetének kedvező megváltozásához fűződő általános érdeke önmagában nem elegendő ahhoz, hogy e jogi személyt az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében érintettnek lehessen tekinteni (a Bíróság C-142/00. sz., Bizottság kontra Holland Antillák ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3483. o.] 69. pontja).
- 69 Mindebből következően a felek által előadott érvekre tekintettel az eljárás e szakaszában komoly kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a települést a vitatott határozat személyében érintheti-e.

- 70 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ezenkívül úgy véli, hogy jelen körülmények között nem is szükséges a megsemmisítés iránti kereset egyértelmű elfogadhatóságának vizsgálata. A felperesek ugyanis még azt sem bizonyították be, hogy a kért ideiglenes intézkedés elrendelésére sürgős szükség van.

A sürgősségről

- 71 Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét arra tekintettel kell megvizsgálni, hogy mennyiben van szükség az ideiglenes intézkedésre annak megakadályozásához, hogy az azt kérő félnek súlyos és helyrehozhatatlan kára keletkezzen (a Bíróság elnöke 310/85. R. sz., Deufil kontra Bizottság ügyben 1986. február 6-án hozott végzésének [EBHT 1986., 537. o.] 15. pontja és az Elsőfokú Bíróság elnöke T-13/99. R. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzésének [EBHT 1999., II-1961. o.] 134. pontja). Az ideiglenes intézkedést kérő fél köteles bizonyítani, hogy az alapügyben folyó eljárás befejezéséig mindenképpen ilyen kára keletkezik (a Bíróság elnöke C-356/90. R. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1991. május 8-án hozott végzésének [EBHT 1991., I-2423. o.] 23. pontja és T-151/01. R. sz., Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben 2001. november 15-én hozott végzésének [EBHT 2001., II-3295. o.] 187. pontja).
- 72 Noha az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során a súlyos és helyrehozhatatlan kár fennállásának bizonyításához nem szükséges előírni, hogy a kár felmerülését teljes bizonyossággal kell alátámasztani, hanem elegendő, ha a kár kellő valószínűséggel előre látható, ám a felperesek kötelesek bizonyítani azokat a tényeket, amelyek megalapozzák a súlyos és helyrehozhatatlan kár előre láthatóságát, hogy így az ideiglenes intézkedésről határozó bíró meg tudja állapítani annak valószínűségét (lásd e tekintetben a Bíróság C-280/93. R. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3667. o.] 34. pontját és a Bíróság elnöke C-335/99. P(R). sz., HFB és társai kontra Bizottság ügyben 1999. december 14-én hozott végzésének [EBHT 1999., I-8705. o.] 67. pontját).

- 73 Jelen esetben elsőként különbséget kell tenni a – felperesek szerint a vitatott határozat értelmében az irányelv hatálya alá tartozó – lakosoknak, illetve a településnek okozott állítólagos károk között.
- 74 Az akár tulajdonosi, akár bérlői minőségben eljáró lakosok rendelkezési jogai szabad gyakorlásának sérelmével kapcsolatban csak általános és elméleti kockázatról van szó. A kérelemhez egyetlen konkrét bizonyítékot sem csatoltak, és az a kockázatok mibenlétére sem ad magyarázatot. Mindezen felül az előadott körülmények nem tényleges, hanem csak jövőbeli, bizonytalan és esetleges kockázatot jelentenek.
- 75 Bár a felpereseknek a vitatott határozat bizonyos munkaviszonyokra való kihatásával kapcsolatos érvelése úgy is értelmezhető, hogy az említett kárt nem a felperesek, hanem mások szenvednék el, meg kell állapítani, hogy ilyen kárra a felperesek hasznosan nem hivatkozhatnak, mivel a sürgősség alapjául szolgáló kárnak személyesen a kérelmezőt kell érnie (a fenti 71. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott végzés 136. pontja).
- 76 Bár a lakosok jogainak sérelmével – beleértve saját munkájuk elvesztését – kapcsolatos érvelést úgy is lehet értelmezni, hogy az említett kár vagyoni jellegű, elegendő emlékeztetni arra, hogy ilyen kár csak kivételes körülmények között tekinthető helyrehozhatatlannak vagy akár nehezen helyrehozhatóknak, mivel később vagyoni kompenzáció tárgya lehet (lásd a fenti 71. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott végzés 137. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Jelen esetben a felperesek nem adtak elő semmilyen bizonyítékot, amely alátámasztaná a kivételes körülményeket.

- 77 A településnek a területrendezéssel összefüggésben okozott állítólagos kárával kapcsolatban a település állításai pusztán elméletiek. Mint azt a település maga is kiemeli, az állítások jövőbeli fejlesztési tervekre vonatkoznak. A kérelem egyebekben csak kezdetleges magyarázatot ad e tervekről. Egyetlen konkrét bizonyítékot sem tartalmaz, és azt sem fejtí ki, hogy az állítólagos kár miért súlyos, illetve helyrehozhatatlan. Ezek az állítások nem tényleges, hanem csak jövőbeli, bizonytalan és esetleges kár kockázatát bizonyítják.
- 78 A felperesek azon harmadik érvével kapcsolatban, hogy bizonyítékkal szolgálnak arról, hogy a vitatott területeken nem élnek védett állat- és növényfajok, a Bizottság helyesen véli úgy, hogy ez az érv nem bizonyítja a súlyos és helyrehozhatatlan kár lehetőségét.
- 79 E körülmények alapján meg kell állapítani, hogy a felperesek által előadott állítások – amelyek, mint a fentiekben kifejtettük – általános jellegűek, pontatlanok és elméletiek, azokat nem támasztja alá kellő bizonyíték, ezért nem állapítható meg a jog által megkívánt mértékben az, hogy a kért ideiglenes intézkedések hiányában a felperesek súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvednének el.
- 80 Mindebből következően a felperesek nem tudták bizonyítani, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesül. Következésképpen az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet anélkül kell elutasítani, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelésére vonatkozó egyéb feltételek teljesülését meg kellene vizsgálni.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKE

a következőképpen határozott:

- 1) **Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**

- 2) **A költségekről jelenleg nem határoz.**

Luxembourg, 2005. július 5.

H. Jung

hivatalvezető

B. Vesterdorf

elnök

MELLÉKLET

Bernhard Bröckling (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Johannes Bröckling (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Hedwig Bröckling (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Josef Flüter (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Karl-Heinz Fritze (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Heinz Göke (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Alwine Griffiths (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Dieter Johannesmeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Reinhard Jostwerner (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Meinolf Kirchhoff (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Ursula Klausfehring (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Gerhard Korsmeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Raimund Korsmeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Mike Leuschner (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Jürgen Linse (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Martin Steffens (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Hartwig Pollmeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Anton Rampsel (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Irene Rampsel (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Franz-Josef Regenhard (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Johannes Relard (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Karl-Heinz Relard (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Hubert Rodehutschord (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Heinz Schlotmann (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Norbert Altemeyer (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Beate Beckmann (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Gerhard Benteler (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Rainer Benteler (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Carl-Stefan Biermeier (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Josef Biermeier (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Manfred Block (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Ludwig Brinkmann (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Karl-Heinz Deppe (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Friedhelm Dirks (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Siegfried Engels (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Wilhelm Ennekens (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Johannes Evers (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Elke Furlkröger (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Reinhard Furlmeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Andreas Gutsche (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Franz Hachmann (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Heinz Meermeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Barbara Meermeier (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Heike Meuser (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Ferdinand Brock (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Maria Brock (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Monika Plasshenrich (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Heinrich Plasshenrich (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Manfred Jürgenliemke (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Ludwig Teichmann (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Ute Teichmann (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Senne Großwild Safari-Land GmbH (székhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Renate Henning (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Udo Henning (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Karl-Heinz Kleinemeier (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Hubert Sander (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Elisabeth Kipshagen (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Meinolf Benteler (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Richard Berens (lakóhelye: Hövelhof [Németország]),

Hans-Josef Joachim (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Inge Jostameling (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Rudolf Jürgenliemke (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Edmund Jürgenliemke (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Kunigunde Jürgenliemke (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Franz-Josef Kipshagen (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Heidrun Kreyer (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Werner Lienen (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Ulrich Wend (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Monika Winter (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Christiane Füchteameier (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Frank Röllke (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Gabriele Berenbrinker (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Josef Delker (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

RODENBRÖKER ÉS TÁRSAI KONTRA BIZOTTSÁG

Josef Dresselhaus (lakóhelye: Verl [Németország]),

Norbert Hunke (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Heribert Rodenbeckenschnieder (lakóhelye: Verl [Németország]),

Josef Ewers (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Gemeinde Hövelhof (székhelye: Hövelhof [Németország]),

Bussemas & Pollmeier Gmbh & Co. KG (székhelye: Verl [Németország]),

Reinhard Goldkuhle (lakóhelye: Schloß Holte Stukenbrock [Németország]),

Meinolf Maasjost (lakóhelye: Verl [Németország]).